

Nr 226.

Av herr **Lindley**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 15 juni 1923 (nr 281) om motorfordon.

Kungl. Maj:t har i en till riksdagen framlagd proposition nr 174 föreslagit ändringar i vissa delar av förordningen om motorfordon av den 15 juni 1923.

Det synes oss emellertid som om de här påyrkade förändringarna vore ganska bagatellartade samt knappast värda de härmed sammanhängande kostnaderna och besvärligheterna med motorfordonsförordningens omtryckning. Kungl. Maj:t uttalar själv i den till propositionen åtföljande motiveringen på tal om sänkning av åldersgränsen: "att frågan torde få anstå i avvaktan på den revision av motorfordonsförordningen som icke torde allt för länge kunna undanskjutas". Kungl. Maj:t påyrkar därför att under ett eller annat år, "inom vilken denna fråga kan väntas bliva slutligt löst, dispens från åldersbestämmelsen må kunna tillsvidare meddelas".

Det förefaller därför som om dessa föreslagna bestämmelser borde kunna anstå till dess en påyrkad mera genomgripande revision av sagda förordning hinner att verkställas. Från automobilförareorganisationerna har till Kungl. Maj:t inlämnats en promemoria, vari påpekas en hel del brister i nämnda förordning och med hemställan om en snar revision. Bland de härvid framförda kraven må nämnas: rymligare förareplatser å droskautomobiler, frågan om körkortens indragning, hastighetsmätare, frågan om maximihastigheten, varningsmärken vid farligare vägsträckor, åldersgränsen i yrkesmässig trafik, maximigränsen för bötesbelopp, ljusförning, obligatorisk ansvarsförsäkring, elevundervisningens organisering samt reglerande bestämmelser beträffande den tid, som bilförare äger rätt att tjänstgöra som förare. Samtliga dessa frågor äro av yttersta vikt att snarast möjligt få reglerade.

Slutligen bör här framhållas att den av Kungl. Maj:t i proposition 174 föreslagna förändringen från "skattevikt" till s. k. "tjänstevikt" ingalunda kan anses vara en lycklig lösning av beskattningsfrågan. Tjänsteviktsberäkningen kommer helt säkert att medföra en mängd dispyter om vad myndigheterna kunna anse böra inräknas i bilarnas tjänstevikt, lättare eller tyngre karosserier, reservdelar, verktyg m. m. Skattevikten synes oss därför vara

ett mera betryggande instrument vid beräkningarna än vad Kungl. Maj:t här föreslår.

Undertecknad nödgas därför med hänvisning till vad ovan blivit anfört föreslå:

det riksdagen ville, med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 174 hemställa att snarast möjligt få sig förelagt ett mera omfattande förslag till revision av förordningen om motorfordon.

Stockholm den 11 mars 1927.

Charles Lindley.